05/06/2021

“Αν ήσασταν τυφλοί δεν θα ήσασταν ένοχοι· τώρα όμως λέτε ότι βλέπετε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

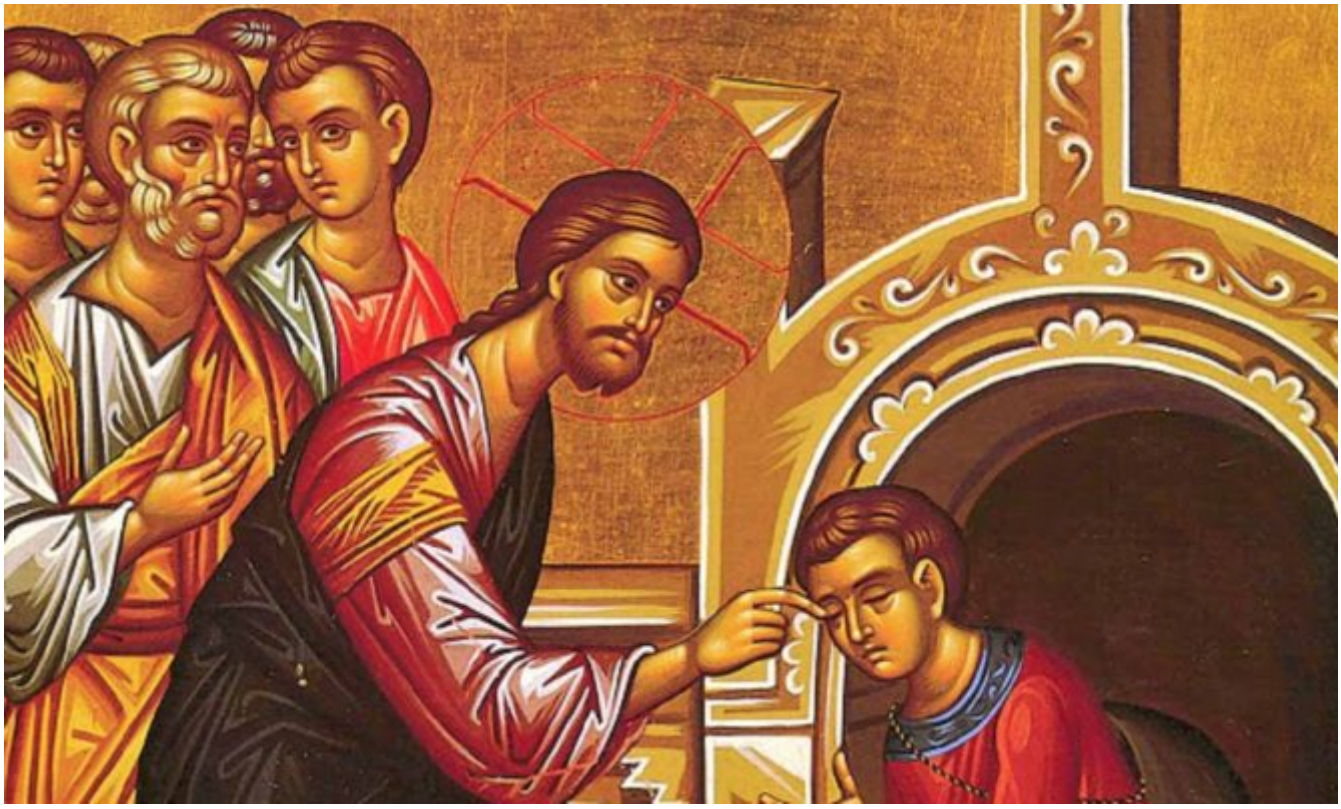

ΓΡΑΠΤΟΝ Θ. ΚΗΡΥΓΜΑ εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων και Αντικυθήρων στην Κυριακή του Τυφλού (06-06-2021).

Ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, μετά τήν θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ, γιά τήν ὁποία ἀκούσαμε σήμερα στό Ἱερό Εὐαγγέλιο εἶπε: «Ἦρθα γιά νά φέρω κρίση στόν κόσμο, ἔτσι ὥστε αὐτοί πού δέν βλέπουν νά βροῦν τό φῶς τους, κι ἐκεῖνοι πού βλέπουν νά ἀποδειχθοῦν τυφλοί» (Ἰωάν. 9,39). Τέτοια λόγια, ὅμως, δέν μποροῦσαν νά ἀφήσουν ἀδιάφορους τούς ὑπερήφανους «σοφούς» καί «δικαίους» τοῦ κόσμου τούτου, ὅπως ἦταν οἱ ὑποκριταί Φαρισαῖοι. Ἐξαιτίας τῆς ὑπερηφανείας τους καί τῆς μεγάλης ἰδέας πού εἶχαν γιά τόν ἑαυτό τους αἰσθάνθηκαν ὅτι θίχτηκαν ἀπό τήν παρατήρηση τοῦ Κυρίου.

Εὐθύς ἀντέδρασαν κάνοντας μία ἐρώτηση πού ἐκφράζει τήν ἔπαρσί τους καί τήν ἀγανάκτησί τους, ἀλλά καί τήν εἰρωνική τους διάθεσι καί τόν φθόνο κάι τήν περιφρόνησί τους πρός τόν Χριστό.

«Μήπως εἴμαστε κι ἐμεῖς τυφλοί»; (Ἰωάν. 9, 40). Ὁ Κύριος ἀπαντώντας στούς Φαρισαίους· «ἄν ἤσασταν τυφλοί δέν θά ἤσασταν ἔνοχοι· τώρα ὅμως λέτε ὅτι βλέπετε, ἡ ἐνοχή σας παραμένει» (Ἰωάν. 9, 41), μᾶς δείχνει τήν ψυχική κατάσταση

τῶν Φαρισαίων.

Πόσο φοβερή ἀσθένεια τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ ἔπαρση!

Στά ἀνθρώπινα ἔργα στερεῖ ἀπό τόν ὑπερόπτη τή βοήθεια καί τή συμβουλή στόν πλησίον. Καί στό ἔργο τοῦ Θεοῦ, στό ἔργο τῆς σωτηρίας, στέρησε ἀπό τούς Φαρισαίους τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου καί τούς Φαρισαίους κάθε ἐποχῆς τόν πιό πολύτιμο θησαυρό πού ἔφερε ἀπό τόν οὐρανό ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ· τούς στέρησε καί τούς στερεῖ τή θεία ἀποκάλυψη καί τή μακαρία κοινωνία μέ τόν Θεό Πατέρα.

Ἡ ὅραση τῶν ὑπερηφάνων εἶναι ἡ τυφλότητα καί ἡ τυφλότητα τῶν ταπεινῶν εἶναι ἡ ἱκανότητα γιά θέαση τοῦ θείου φωτός καί τῆς θείας ἀληθείας. Αὐτό εἶναι τό νόημα τῶν λόγων τοῦ Κυρίου :

«Ἦρθα γιά νά φέρω κρίση στόν κόσμο ἔτσι ὥστε αὐτοί πού βλέπουν νά ἀποδειχθοῦν τυφλοί».

Ὁ θεραπευθείς ἐκ γενετῆς τυφλός, ἦταν τυφλός σωματικά, ἀλλά εἶχε φωτισμένους τούς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς.Γι' αὐτό καί οἱ ἐρωτήσεις καί οἱ ἀπαντήσεις τοῦ φωτισμένου τυφλοῦ στούς τυφλωμένους πνευματικά Γραμματεῖς καί Φαρισαίους ἦταν ἁπλές καί φωτεινές, ἀλλά καί ἀποστομωτικές στούς ἐμπαθεῖς καί τυφλούς αὐτούς ἀνθρώπους.

Μακάριοι, λοιπόν, οἱ ἀκούοντες καί βλέποντες τά μηνύματα τοῦ οὐρανοῦ. Μακάριοι αὐτοί πού λειτουργοῦν μέ τή λογική τοῦ θαύματος καί ὑπερβαίνουν τή λογική τῆς θρησκευτικῆς καί φαρισαϊκῆς σχολαστικότητας. Ἀμήν.

π. Διον. Μάλλιος